

Scrisoare către fiul meu

Aspiranta

Scrisoare către fiul meu

Afară-i vânt turbat, dar cald e în odaie
Ard crengile uscate ce-n vara le-am adus,
În astă seară alături îl am pe Niculaie
Ce-a ocolit tot satul sosind pe la apus.
Ne amintim pe rând de anii ce-au zburat,
De clipele frumoase, dar și de lungi tristeți,
Oftăm la unison , căci multe am îndurat,
Dar ne însuflețim cu gândul la băieți.

Fără de veste parcă mă-nvăluie un dor
De cea care a plecat pe drumul către cer,
Apoi te strig pe tine, iubitul meu fecior
Aș vrea să te mai văd, căci poate mâine pier.
Eu nu mai pot să scriu, am ochii grea povară
Și-l rog pe Niculaie de poate să m-ajute,
Scrisoare să-ți așternă acum în prag de seară,
Căci muică-ta mă cheamă în clipele tăcute.

De poți să vii băiete până în sfânt Crăciun
Ca taica să-ți mai dea de toate din ogradă,
Păstrat-am pentru tine din vinul cel mai bun
Un coș cu nuci, o curcă și mere din livadă.
O, de-ai poposi mai mult, măcar o zi în plus,
La muică-ta s-ajungem, la tristul ei mormânt,
Mi-a apărut în vis și-n taină ea mi-a spus
S-aprinzi o lumânare și să-i trimiți cuvânt.

Mi-e dor de ochii tăi, copilul meu cel drag
Și nu-mi doresc mai mult decât o-mbrățișare,
Eu aș pleca spre cer de te-aș vede în prag,
Luându-mi, apoi zborul către cereasca zare.
Dar de nu poți copile, ca să ajungi cumva
Tăicuța te-nțelege, că poate nu ai vreme,
Am să-ți trimit chiar mâine pachet prin cineva,
Iar pentru mine să nu îți faci probleme.